

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/16-12/30
Urbroj: 50301-09/09-16-18
Zagreb, 25. svibnja 2016.

REPUBLIKA HRVATSKA
85 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 27-05-2016		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-12/16-09/21	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-16-04	-	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Izvješće Državnog odvjetništva Republike Hrvatske za 2015. godinu - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/16-09/21, urbroja: 65-16-03, od 28. travnja 2016. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske o Izvješću Državnog odvjetništva Republike Hrvatske za 2015. godinu daje sljedeće

MIŠLJENJE

U dijelu Izvješća koji se bavi zakonskim okvirom koji uređuje državnoodvjetničku organizaciju te prava i obveze državnih odvjetništava u pojedinim vrstama postupaka u kojima sudjeluju, potrebno je istaknuti da je Zakon o državnom odvjetništvu (Narodne novine, br. 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15), kao temeljni organizacijski propis za rad državnih odvjetništava, donesen 2009. godine i od tada je višekratno mijenjan. Brojnost dosadašnjih izmjena i dopuna Zakona o državnom odvjetništvu, raznovrsnost i kompleksnost materije koju uređuje, kao i činjenica da ovaj prvenstveno organizacijski zakon sadrži brojne postupovne odredbe, nameću nužnost pristupanja njegovom sustavnom uređenju, u sklopu kojeg se namjerava pojedine odredbe grupirati u smislenije i preglednije cjeline, a posebno u tom smislu izdvojiti odredbe koje se odnose na Državnoodvjetničko vijeće u poseban zakon. Također se smatra potrebnim Zakon o državnom odvjetništvu osloboditi odredaba čiji sadržaj nije nužno propisati odredbama zakonskog ranga odnosno koje ne pripadaju u materiju ovog Zakona. U tom smislu Ministarstvo pravosuđa osnovalo je posebnu stručnu radnu skupinu čiji rad bi do kraja 2016. godine trebao rezultirati donošenjem dva zakona - Zakona o državnom odvjetništvu i Zakona o državnoodvjetničkom vijeću.

Kao glavni ciljevi donošenja novog Zakona o državnom odvjetništvu ističu se:

- preglednost i tematska uređenost njegove materije,
- usklađivanje odredbi s izmjenama i dopunama drugih propisa s kojima je u vezi,
- sustavnije uređenje pojedinih dijelova zakona,
- nomotehničko i terminološko uređenje zakona,
- cjelovitije uređenje postupanja građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava.

Što se tiče kadrovske osnove za rad državnog odvjetništva, u Izvješću se u pozitivnom smislu apostrofiraju izmjene i dopune Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 82/15), koje će između ostalog državnoodvjetničkim savjetnicima bez završene Državne škole za pravosudne dužnosnike, omogućiti da polože završni ispit i tako se u stručnom smislu kvalificiraju za imenovanje za zamjenike državnih odvjetnika u općinskim državnim odvjetništvima.

U izvješću se ukazuje i na problem zapošljavanja osoba s odgovarajućom razinom posebnih znanja i sposobnosti za rad na radnim mjestima IT stručnjaka i stručnih suradnika specijaliziranih struka (financijske, defektološke i slično), a koji se zbog malih primanja i nemogućnosti napredovanja niti ne javljaju na natječaje. Također se upozorava da na popunjavanje službeničkih mjesta, posebno mjesta upisničara, zapisničara i snimatelja, utječe i uvođenje složenijih radnih procesa koje ne prati adekvatna edukacija tog službeničkog kadra.

Uvažavajući citirane zaključke iz Izvješća, treba istaći da kadrovska i materijalno-financijska osnova za rad državnog odvjetništva zavisi od visine sredstava koja se osiguravaju u Državnom proračunu Republike Hrvatske, a koja ne smiju u pitanje dovoditi redovito i učinkovito funkcioniranje pravosudnih tijela u Republici Hrvatskoj.

Vezano za problem sredstava za predujmove troškova parničnog postupka (kao što su troškovi vještačenja i sl.), Vlada Republike Hrvatske ukazuje da je odredbom članka 43. Zakona o državnom odvjetništvu propisano kako se sredstva za rad osiguravaju državnim proračunom Republike Hrvatske, u visini koja omogućava redovito obavljanje svih poslova u državnom odvjetništvu, dok je odredbom članka 46. stavka 1. točke 3. propisano da su sredstva za posebne namjene (kao sredstva za rad državnog odvjetništva) i sredstva za namjenske troškove koja, pored ostalog, obuhvaćaju i predujmove za troškove parničnog postupka i izvršenje sudskih odluka.

Iz navedenog proizlazi da su u postupcima u kojima je jedna od stranaka Republika Hrvatska, koju zastupa nadležno državno odvjetništvo, sredstva za predujmove troškova parničnog postupka, osigurana u državnom proračunu Republike Hrvatske na poziciji Državnog odvjetništva. Slijedom navedenog, Državni ured za upravljanje državnim imovinom nema na pozicijama u svom proračunu predviđena sredstva za navedene svrhe.

Vezano uz sam tekst Izvješća upozorava se na nerazmjerno kratak prikaz upravnih sporova (stranice 165. i 166. Izvješća, točka 4.2.3.5.) i upravnih predmeta (stranice 166. i 167. Izvješća, točka 4.2.4.) u odnosu na ostale postupke u kojima sudjeluje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, slijedom čega Vlada Republike Hrvatske smatra potrebnim podrobno razraditi strukturu ovih predmeta (prema sadržaju, tijelima koje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zastupa, vrijednosti predmeta, uspješnosti u rješavanju istih te vrstama izjavljenih pravnih lijekova) te dopuniti Izvješće dodavanjem grafičkih prikaza tih podataka, kako je učinjeno i u ostaraku Izvješća.

Pritom Vlada Republike Hrvatske također upozorava na neusklađenost podataka koji se odnose na upravne predmete, budući da se na stranici 166. Izvješća navodi da je tijekom izvještajnog razdoblja zaprimljeno 2.359 novih upravnih predmeta, dok se u tablici na stranici 233. Izvješća za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2015. godine navodi broj 2.538 upravnih predmeta.

U odnosu na komentar da su državni odvjetnici dodatno opterećeni odgovaranjem na pritužbe oštećenika, Vlada Republike Hrvatske podsjeća da prema praksi Europskog suda za ljudska prava bliski rođaci žrtve moraju biti uključeni u postupak istrage u mjeri potrebnoj da se čuvaju njihovi legitimni interesi.

Tijekom 2015. godine Europski sud za ljudska prava je donio tri presude u kojima je utvrđeno da nije povrijeđeno pravo na život iz članka 2. Konvencije (Nikolić protiv Hrvatske, Mileusnić i Milesunić-Espenheimer protiv Hrvatske, Nježić i Štimac protiv Hrvatske), zbog navodne neučinkovitosti istrage za kaznena djela ratnih zločina. U tim presudama Sud je pri ocjenjivanju postupanja domaćih vlasti uzeo u obzir cjelokupne društvene prilike u Republici Hrvatskoj, te utvrdio da su domaća tijela postupala u skladu sa konvencijskim standardima. Takve presude i odluke rezultat su, među ostalim, i kvalitetnog rada Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u navedenim predmetima, ali svakako treba poticati daljnje napore Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u radu na svim predmetima koji se tiču ratnih zločina.

U pogledu navoda da je smanjen iznos naknada za suđenje u razumnom roku i zbog činjenice da sudovi pri dosuđivanju naknade za povredu tog prava uzimaju u obzir i gospodarske prilike zemlje, napominje se da se pred Europskim sudom za ljudska prava kontinuirano vode postupci zbog toga što je podnositeljima dosuđena preniska naknada za povredu prava na suđenje u razumnom roku, te da Europski sud takvim podnositeljima dosuđuje više iznose, pored iznosa koje im dosuđuju domaći sudovi, te se u konačnici iznosi dosuđeni od strane Europskog suda ponovno isplaćuju iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Antu Šprlju, ministra pravosuđa, Baricu Novosel, zamjenicu ministra pravosuđa i Maju Grubiščin, pomoćnicu ministra pravosuđa.

